

Nyílt levél Európa polgáraihoz

Kedves Barátaink!

Magyarország ellen a 2010-es választások óta tervszerű lejárató hadjárat folyik, melynek keretében nagy példányszámú újságok, televízióműsorok és egyéb médiumok szinte naponta közölnek valótlan és tendenciózusan lejárató híreket. E hírek azt igyekeznek elhitetni a magyar valóságot nem ismerő közvéleménnyel, hogy Magyarországon eltorzult a demokrácia, a kisebbségeket üldözik, a sajtó nem szabad, az egyszerű embereknek félniük kell, tombol az antiszemitizmus és az előítéletesség, s egy szélső-jobboldali elit már a totális diktatúra bevezetésére készül.

Ezek a hírek köszönő viszonyban sincsenek a valósággal. Magyarországon demokrácia van, senkit semmiféle hátrányos megkülönböztetés nem ér származása miatt, a nyilvánosságban pedig bárki szabadon közzéteheti véleményét. Az új magyar Alaptörvény, mely a kommunista diktatúra felszámolását követően, húsz év késséssel váltotta fel a korábbi, sztálinista gyökerű Alkotmányt, összhangban áll az európai normákkal és a több mint ezer éves magyar államiság legszebb hagyományaival.

Kedves Barátaink!

Egyre növekvő aggodalommal figyeljük ezeket a híreket, mivel a huszadik században nem egy esetben tapasztaltuk, hogy egy-egy bűnösnek kikiáltott ország elleni lejárató médiahadjáratot olykor valóságos katonai intervenció követ. Nem szeretnénk a bűnösnek kikiáltott országok sorsára jutni, ezért arra kérünk benneteket, hogy személyesen, vagy ha ez nem lehetséges, megbízható emberektől, de minél több forrásból tájékozódjatok a tényleges magyarországi állapotról.

2010-ben Magyarországon demokratikus választáson az elérhető legnagyobb, kétharmados mandátumfőlényt eredményező arányban győ-

zött a jobbközép konzervatív tábor. E győzelem azért következett be, mert a társadalom túlnyomó többsége megelégedte a posztkommunista szellemiségű baloldali és liberális vezetés kártételeit.

Ezt a hatalmas spirituális változást mi „kétharmados forradalomnak” nevezzük, mert olyan társadalmi fordulatot eredményezett, ami alkotmányos keretek között tette lehetővé az átmeneti posztkommunista korszak lezárását. E rendkívül ambivalens korszakot egy olyan baloldal uralta, amelynek jelmondata így hangzott: „Lehet, hogy nem erkölcsös, de jogszerű”.

Kedves Barátaink!

Egyre több elszármazott honfitársunk jelzi Németországból, Angliából és más országokból, vagy éppen az Amerikai Egyesült Államokból, hogy szinte naponta kérdezik tőlük, mi történik Magyarországon, mi a magyarizáció azoknak a rettenetes híreknek, amikről az ottani sajtóból értesülnek. Nem tudunk ezekre a hazug vádakra minden esetben válaszolni. Részben, mert nem győznénk idővel, részben pedig, mert ezek a médiumok nem hajlandók a mi véleményünknek is teret adni.

Tudnotok kell azonban, hogy ez a hadjárat nem Magyarország ellen zajlik. Ez a hadjárat valójában a nemzetközi médiát uraló baloldali és liberális értelmiség reakciója a magyar választópolgárok által rájuk mért megsemmisítő vereségre, a magyarországi konzervatív forradalomra. A baloldaliak és liberálisok egy esetleg bekövetkező európai léptékű konzervatív fordulattól félnek, ezért szeretnék a magyarországi változás eredményeit megsemmisíteni, ezért indítottak ellenünk lejárató hadjáratot.

Mi ugyanis a legválságosabb időszakban azt mondtuk, „hiszünk a szeretet és az összefogás erejében”. Ez a hit nem csupán arra tett képessé bennünket, hogy húsz év után végleg lezárjuk a posztkommunizmus kaotikus korszakát, de arra

is, hogy döntésünk eredményeit megvédjük. Európában szokatlan méretű, félmillió tömegfelvonulásokon tettünk hitet amellett, hogy az általunk választott kormányt megvédjük a kívülről érkező támadásoktól.

Kedves Barátaink!

Kérjük, higgyétek el, hogy az 1956-os forradalom és szabadságharc népe ma is tudja, milyen hatalmas csodákra képes az igazságos demokrácia, a nemzeti függetlenség, a szorgalmas munka, az egymás iránti türelem és a megértés.

Kérjük, győződjetek meg személyesen állításaink igazságáról!

Kérjük végezetül, tolmácsoljátok az Európai Unió minden polgárának a magyarok üzenetét: „Továbbra is rendületlenül hiszünk a szeretet és az összefogás erejében!”

Budapest, 2013. április

Aláírók:

Dr. Andrasófszky Barna, Albert Gábor, Balassa Sándor, Bándy Péter, dr. Bárdi László, Bayer Zsolt, dr. Békeffy Magdolna, Bencsik András, Bencsik Gábor, dr. Bíró Zoltán, Callmeyer Fe-

renc, Császár Angela, Csete György, Csizmadia László, dr. Csókay András, Dörner György, Erkel Tibor, Fricz Tamás, dr. Galgóczy Gábor, dr. Gedai István, dr. Gyulay Endre, dr. Hámori József, Hampel Katalin, Huth Gergely, Jókuthy Zoltán, Juhász Judit, dr. Kellermayer Miklós, dr. Kisida Elek, Kondor Katalin, dr. Kováts-Németh Mária, dr. Körmendi Béla, dr. Lentner Csaba, dr. Marton Ádám, May Attila, Méry Gábor, Monspart Sarolta, Náray-Szabó Gábor, Osztie Zoltán, Palkovics Imre, dr. Papp Lajos, Pataki Attila, Pozsgai Zsolt, Pozsonyi Ádám, Schulek Ágostonné, dr. Szabó József, dr. Szakter Mátyás, Szalay Károly, Szarka Eszter, Szarka István, dr. Szíjártó István, Szőnyi Kinga, Szűcs Julianna, Takács Zsuzsa, Tamás Menyhért, Tóth Gy. László, dr. Tóth Kálmán, Turcsány Péter, Weinwurm Árpád, dr. Weinzierl Tamás, Zárug Péter, Zsoldos Ferenc.

A Civil Összefogás Fórum által kezdeményezett Szellemi Honvédelem mozgalomhoz csatlakozó mintegy 2000 nemzeti érzelmű értelmiségi szintén aláírja a Nyílt levelet, azzal teljes mértékben egyetért.

Foktői búcsú, Kalocsai Érseki Kincstár, 1961